



Ljóð til Guðrúnar og Benedikts frá Huldu, ódagsett

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Guðrún Pétursdóttir – Hulda – Ljóð

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Benediktarskjöl

Askja 5-1, Örk 3

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Til

Guðrúnar og Benediktis

Þykki þúlin fríð og gleði,
fögnuð, ró og blessun alla
yngun, mestan árin falla
eins og fljótt að samstarfi.

Þokunuming erður þarinn
yngun leiti hinna veginn,
öngi glatt um farfugl þeginn
flöginn heinn í dal á norin.

Öngun ein þeg Hulda.

Tyrskis fól. er ytkar eigin
arinn fríttarljósir skreyta
og í mörkjörð veiri breyta,
var og minning breyta sveigium.
Litino tína ljósir stjarna,
litino tína ræddis óma.
Heyrit saknaðssönnu sönnu
ögnuggja blíta nnu daga farma.

Adra finnit gudið hveinna
einnig gegu nnu lengum líta
fyrir báða hjarta líta
berast fram nnu skugeinna;
þat er manni sjálf er sendis
sehugiola munarheitá,
hljáma, er til hjartans líta,
hánd er lengra áfram bendis.